

Wat verteld het verhaal van Zacharias en Elisabet uit Lucas 1: 5 – 79 ons (kinderen en volwassenen)?

De oude priester Zacharias en zijn vrouw Elisabet hebben geen kinderen. Terwijl Zacharias een reukoffer opdraagt in de tempel in Jeruzalem, verschijnt – tot Zacharias'schrik – de engel Gabriël die hem zegt dat Elisabet een zoon zal krijgen. Zacharias is vanaf dat moment letterlijk met stomheid geslagen. Als Elisabet zes maanden zwanger is, verschijnt dezelfde engel in Nazaret aan Maria om ook haar te vertellen dat ze zwanger zal worden. De zoon van Elisabet en Zacharias zal Johannes heten, de zoon van Maria en Jozef 'Zoon van God'

Elisabet zal het kind dragen. Zacharias is op zijn manier ook zwanger: in stilte, want hij heeft zijn spraak verloren. Vanaf de aankondiging tot de 8^e dag van de boreling. Op de 8^e dag kregen kinderen namelijk hun naam. In die stilte groeit niet alleen de buik van zijn vrouw, maar ook Zacharias' aanvaarding.

Ter reflectie:

Voor wie kinderen heeft:

- Kun je je de zwangerschap(en) nog herinneren? De vreugdes en de moeiten?
- Wat is het verhaal achter de naam van je kind(eren)?
- Weet je de betekenis van die na(a)m(en)?

Voor iedereen:

- Wat is het langste heilzame zwijgen dat je in je leven meegemaakt hebt?
- Er is heilzaam zwijgen waarin het mysterie 'uit de knop kan groeien tot een bloem' en heilloos zwijgen dat jezelf en anderen alleen maar (verder) bezeert. Welke stilte welk zwijgen uit jouw eigen leven ervaar je als heilzaam?
- Weet je het verhaal achter jouw naam.
- Heb je zelf weleens een engelervaring gehad? Is dat een ervaring geweest om over te praten of meer één voor de stilte van het eigen hart.
- Met de zoon van welk van de twee vrouwen kun je beter uit de voeten; met Johannes de zoon van Elisabet of met de Jezus de zoon van Maria.

Ds. Job Stein